

เมืองกาญจนบุรี ใจกลางไทยที่เปิดกว้าง

๔๖๙ ประวัติศาสตร์องค์กรระหว่างประเทศ

บทที่ ๑ ประวัติศาสตร์องค์การระหว่างประเทศ

๑. การเกิดขึ้นและพัฒนาการขององค์กรระหว่างประเทศ
 ๒. ประเทศไทยกับการเป็นสมาชิกองค์กรระหว่างประเทศ

บทที่ ๒ ข้อความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศ

๑. คำนิยามขององค์กรระหว่างประเทศ
 ๒. นิติรัฐนะขององค์กรระหว่างประเทศ

๓. สัญญาและห้ามใจของกรรมการระหว่างที่มาที่ไป

- ### ๓.๑ เป็นการรวมตัวของรัฐอธิปไตย

- ### ๓.๒ ก่อตั้งขึ้นโดยพลาสองตนธีสัญญาพหภาคี

- ### ๓.๓ มีองค์กรเหล่าน้ำหน้าที่สำหรับปฏิบัติหน้าที่

๓๔. นี่สักภาพของรัฐบาลที่จะมาเป็นแบบอย่างของกิจกรรมการบริหารงานที่ดี

๙. | ຂະໜາດຂອງລົງຈູນລົງຈູນລົງຈູນລົງຈູນລົງຈູນລົງຈູນລົງຈູນລົງຈູນ

- Q. បានស្រួលបានបន្ទាន់ខ្លួនដោយខ្លួន

៤. អំពីការបង្កើតរឹងចាំប្លើ

บทที่ ๓ การจัดองค์กรและกิจกรรมงานขององค์กร

ส่วนที่หนึ่งการแบ่งประเภทขององค์กรภายในองค์กรระหว่างประเทศ

๑. พิจารณาจากจำนวนของรัฐสมาชิกเป็นเครื่องแบ่ง (qualitative numbers)

๒. ภาระงานจากความสำคัญขององค์กรเป็นอย่างไร

- ๑๒ พิจารณาความท้าที่หรือภารกิจขององค์กร

- ມີວຽກງານລາຄສອງເຫັນວ່າຄວາມເວັບໄຊຂໍ້ຈຳກັດຕຳແໜ່ງໄປໃນລາຍລຸດກາ

๔. พัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการค้าและบริการ

- ๙ ๗ ๘ ๖ ๕

- ### ๑. ยังไงที่มีผลมากที่สุดในวันเดียว

- ## ๑.๑ การรับรู้เข้าเป็นสมาชิก

๑.๓ การทำข้อมติในเชิงคำแนะนำ (recommendation) แก่รัฐบาล	๓๐
๑.๔ การพิจารณาและอนุมัติงบประมาณขององค์การ	๓๐
๑.๕ การพิจารณาและให้การรับรองผลการประชุมประจำปี	๓๐
๑.๖ การยอมรับการตั้งข้อสงวน (กรณีที่ธรรมนูญก่อตั้งองค์การอนุญาต)	๓๐
๒. องค์กรที่มีสมาชิกจำกัด	๓๐
๒.๑ ฝ่ายบริหารงาน	๓๐
๒.๑.๑ ทำหน้าที่ร่วงข้อพิพาท	๓๐
๒.๑.๒ ทำหน้าที่ออกข้อมติ	๓๐
๓. สำนักเลขานุการ	๓๐
๓.๑ อำนวยความสะดวกต่าง ๆ เกี่ยวกับการประชุม	๓๐
๓.๒ รับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ ของบุคลากรภายในองค์กร	๓๐
๓. สำนักงานเลขานุการ	๓๐
บทที่ ๔ การเป็นสมาชิกและการสืบสุดสมาชิกภาพขององค์กรระหว่างประเทศ	๓๗
๑. ประเภทของสมาชิก	๓๗
๑.๑ สมาชิกถาวร	๓๘
๑.๒ สมาชิกสมทบ	๓๙
๑.๓ ผู้สังเกตการณ์	๔๐
๒. วิธีการเป็นสมาชิก	๔๑
๒.๑ การเป็นผู้ก่อตั้งองค์กร	๔๑
๒.๒ การสมัครเป็นสมาชิกขององค์กร	๔๑
๓. การมีที่นั่งในองค์กรระหว่างประเทศ	๔๒
๔. การสืบสุดสมาชิกภาพ	๔๔
๔.๑ การถอนตัว	๔๔
๔.๒ การถูกขับไล่	๔๕
๔.๓ การสิ้นสภาพบุคคลขององค์กร	๔๕
๕. การดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๔๕
บทที่ ๕ หลักการลงคะแนนเสียงของรัฐสมาชิกและข้อมติขององค์กรระหว่างประเทศ	๔๙
ส่วนที่หนึ่ง: หลักการลงคะแนนเสียงในองค์กรระหว่างประเทศ	๔๙
๑. วิธีการลงคะแนนเสียง	๔๙
๑.๑ การลงคะแนนเสียงแบบเอกฉันท์ (unanimity): สอดคล้องกับ	๔๙
๑.๒ การลงคะแนนเสียงโดยใช้เสียงตัวแทนที่ได้แต่งตั้งให้	๕๐
๑.๓ การลงคะแนนเสียงข้างมาก	๕๐

<ol style="list-style-type: none"> ๑. คะแนนเสียงข้างมากแบบธรรมดា (simple majority) ๔๙ ๒. คะแนนเสียงข้างมากแบบ ๒/๓ (a two-third majority) ๔๙ ๓. การลงคะแนนเสียงแบบฉันทามติ (consensus) ๕๐ <p>๔. น้ำหนักของคะแนนเสียง ๕๐</p> <ol style="list-style-type: none"> ๔.๑ คะแนนเสียงเท่ากันทุกรัฐ (Equalitarian system: one state one vote) ๕๐ ๔.๒ คะแนนเสียงไม่เท่ากัน (Inegalitarian system: ๕๐ <p>๕. น้ำหนักของคะแนนเสียง ๕๐</p> <ol style="list-style-type: none"> ๕.๑ Weighted voting or prepon-derant voting) ๕๐ ๕.๒ การงดออกเสียง (Abstention) ๕๑ ๕.๓ ปัญหาในการลงคะแนนเสียงในคณะกรรมการมั่นคงของสมาชิกจารีต ๕๑ <ol style="list-style-type: none"> ๕.๓.๑ การงดออกเสียง (abstention) ๕๑ ๕.๓.๒ การใช้สิทธิยับยั้ง (veto) ๕๑ ๕.๓.๓ การไม่เข้าร่วมประชุม (absent) ๕๑ <p>๖. ส่วนที่สอง: ผลผูกพันของข้อมติ ๕๓</p> <ol style="list-style-type: none"> ๖.๑ ประเภทของข้อมติ ๕๓ <ol style="list-style-type: none"> ๖.๑.๑ ใช้เกณฑ์เป้าหมายการบังคับใช้ ๕๓ <ol style="list-style-type: none"> ๑) ข้อมติที่ออกโดยองค์กรเพื่อใช้ภายในองค์กร (internal law) ๕๓ ๒) ข้อมติที่ทำไปยังรัฐที่เกี่ยวข้อง หรือทุกรัฐ ๕๓ ๖.๑.๒ ใช้เกณฑ์ผู้กำหนดพันทางกฎหมาย ๕๓ <ol style="list-style-type: none"> ๑) ข้อมติที่ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย: คำแนะนำ ๕๓ ๒) ข้อมติที่มีผลผูกพันทางกฎหมาย: คำวินิจฉัย (ม.๒๕ UN Charter) ๕๓ ๒.๓ ใช้เกณฑ์เนื้อหา ๕๔ <ol style="list-style-type: none"> ๑) ข้อมติที่เกี่ยวกับบุคลากรขององค์กร ๕๔ ๒) ข้อมติที่เกี่ยวกับงบประมาณ ๕๔ ๓) ข้อมติที่เกี่ยวกับการระจับข้อพิพาท ๕๔ ๔) ข้อมติเกี่ยวกับการตั้งองค์กรรองหรือคณะกรรมการธิการ ๕๔ ๕) ข้อมติเกี่ยวกับการกำหนดกระบวนการวิธีพิจารณาต่างๆ (numbers) ๕๔ <p>๗. บทที่๙ งบประมาณขององค์กรระหว่างประเทศ ๕๕</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. แหล่งที่มาของรายได้ ๕๕ <ol style="list-style-type: none"> ๑.๑ เงินค่าบำรุงสมาชิกโดยการบังคับ ๕๕ ๑.๒ เงินค่าบำรุงสมาชิกโดยความสมัครใจ ๕๗ ๑.๓ สิ่งของบริจาค ๕๗
--

บทที่ ๗	๑.๔ การขายของที่ระลึก สิ่งพิมพ์ และค่าบริการต่างๆ	๕๘
๒.	ประเภทของรายจ่าย	๕๙
	๒.๑ รายจ่ายที่ต้องหักภาษี หัก ณ ที่จ่าย	๖๐
บทที่ ๘ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์กรระหว่างประเทศ		๖๙
๑.	ทฤษฎีรากฐานของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์กรระหว่างประเทศ	๖๙
๒.	ที่มาของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์กรระหว่างประเทศ	๗๐
๒.๑	สนธิสัญญา	๗๐
	(๑) สนธิสัญญาก่อตั้งองค์กรระหว่างประเทศ	๗๐
	(๒) สนธิสัญญาว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์กรระหว่างประเทศ	๗๑
	(๓) สนธิสัญญาก่อตั้งสำนักงานใหญ่ขององค์กร	๗๑
	(the Headquarter Agreement)	๗๑
๒.๒	กฎหมายภายใน	๗๓
๒.๓	คำพิพากษาของศาลภายใน	๗๓
๓.	หลักเกณฑ์ของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์กรระหว่างประเทศ	๗๓
๓.๑	แบ่งตามตัวบุคคล (ratione personae)	๗๓
๓.๒	แบ่งตามเนื้อหา	๗๔
๓.๒.๑	ความคุ้มกันจากการทางกฎหมาย (legal process)	๗๔
๓.๒.๒	หลักความไม่เมดมิได้ (Inviolability)	๗๔
	(๑) หลักความไม่เมดมิได้ในสถานที่และบรรณสาร	๗๔
	(๒) หลักความไม่เมดมิได้ในตัวบุคคล	๗๔
	(๓) หลักความไม่เมดมิได้ในการติดต่อสื่อสารและถุงเมล์	๗๔
๔.	ประเทศไทยกับพันธกรณีระหว่างประเทศที่มีต่อองค์กรระหว่างประเทศ	๗๕
๔.๑	เรื่องเบ็ดเตล็ด	๗๐
๔.๑.๑	การได้สัญชาติ	๗๐
๔.๑.๒	การเข้าเมืองและมีอันที่อยู่ในประเทศไทย	๗๑
๔.๑.๓	การทำงานในประเทศไทย	๗๑
๔.๑.๔	การประทุร้าย	๗๑
บทที่ ๙ ความสัมพันธ์ทางการธุรกิจกับองค์กรระหว่างประเทศ		๗๓
๑.๑	การแต่งตั้งทุตขอรัฐสมาชิกไปประจำองค์กรระหว่างประเทศ	๗๓
๑.๒	การยอมรับผู้แทนของรัฐที่มิใช่สมาชิกขององค์กรมาประจำองค์กร	๗๔
๑.๓	การแต่งตั้งทุตขอองค์กร	๗๔

บทที่ ๙ ความรับผิดชอบขององค์กรระหว่างประเทศ	๗๗
๑. ลักษณะขององค์กรระหว่างประเทศแบบ International Commodity Agreement	๗๘
๑.๑.๑ องค์กรระหว่างประเทศได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสนธิสัญญาที่เรียกว่า International Commodity Agreement	๗๙
๑.๑.๒ เป็นสนธิสัญญาพหุภาคีซึ่งสอดคล้องกับหลักการในกฎบัตรรา瓦นา (The Havana Charter 1948) หรือการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและพัฒนา (UNCTAD)	๗๙
๑.๑.๓ รัฐภาคีของสนธิสัญญาประกอบด้วยกลุ่mrัฐสองกลุ่มที่มีผลประโยชน์ต่างกัน	๘๐
๑.๑.๔ สนธิสัญญา I.C.A ได้กำหนดระบบแห่งกฎระเบียบทหาราคา	๘๑
๑.๒ ประเด็นข้อกฎหมายที่ควรพิจารณา	๘๔
๑.๒.๑ มูลฐานทางกฎหมาย (Fondement juridique)	๘๔
๑.๒.๒ ประเด็นข้อพิพาททางกฎหมาย	๘๕
๑.๒.๓ ข้อเรียกร้องใหม่ความรับผิดตามกฎหมายภายใน	๘๕
๑.๒.๔ ข้อเรียกร้องใหม่ความรับผิดชอบตามกฎหมายระหว่างประเทศ	๘๖
๑.๒.๕ ข้อสรุปและข้อเสนอแนะ	๘๗
๑.๓ ร่างอนุสัญญาว่าด้วยความรับผิดชอบขององค์กรระหว่างประเทศ	๘๘
๑.๓.๑ รากฐานของความรับผิด: สภาพบุคคลระหว่างประเทศ	๘๙
๑.๓.๒ ที่มาของความรับผิด	๙๐
๑.๓.๓ องค์ประกอบของความรับผิด	๙๐
๑.๓.๔ ข้อยกเว้นความรับผิด	๙๐
๑.๓.๕ ประเด็นเรื่องความรับผิดร่วมของรัฐสมาชิก (Joint liability)	๙๐
บทที่ ๑๐ การระงับข้อพิพาท	๙๓
๑. ประเภทของข้อพิพาท	๙๓
๒. วิธีการระงับข้อพิพาท	๙๓
๓. การระงับข้อพิพาทโดยคณะกรรมการอธิการ	๙๕
๔. การระงับข้อพิพาทโดยองค์กรบริหาร	๙๕
๕. การระงับข้อพิพาทในทางกฎหมาย	๙๕

บทที่ ๑๒ บทเบ็ดเตล็ดเกี่ยวกับองค์กรระหว่างประเทศ	๙๗
๑. องค์การแรงงานระหว่างประเทศ	๙๗
๒. สหประชาชาติ	๙๘
๓. อาเซียน	๙๘
บทที่ ๑๓ ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลกับน่อเกิดของกฎหมายระหว่างประเทศ	๑๐๑
๑. สถานที่ดังที่ทำการองค์กรระหว่างประเทศ	๑๐๑
๒. ความสัมพันธ์กับองค์กรระหว่างประเทศอื่น	๑๐๒
๓. การแก้ไขธรรมนูญก่อตั้งองค์กรระหว่างประเทศ	๑๐๓
บทที่ ๑๔ บทนาความสำคัญขององค์กรระหว่างประเทศบนเอกชน (NGOs)	๑๐๕
บทที่ ๑๕ ประชาคมอาเซียน	๑๓๗
บรรณานุกรม	๑๔๗